

Informe jurídic preliminar relatiu a l'avantprojecte de Llei de la Catalunya Exterior

I.- Antecedents

En data 18.01.15 la Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea ha tramès a l'Assessoria Jurídica l'avantprojecte de Llei de la Catalunya Exterior promogut per aquesta unitat a efectes d'iniciar la seva tramitació, juntament amb la documentació que integra l'expedient.

L'avantprojecte que se sotmet a informe jurídic, d'acord amb el que estableixen els articles 4 de la Llei 7/1996, dels serveis jurídics de la Generalitat, i 36.3 d) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, té per objecte regular el marc de les relacions de la Generalitat, les seves institucions i la societat catalana, amb els catalans residents a l'estranger, així com amb les comunitats catalanes establertes fora del territori de Catalunya.

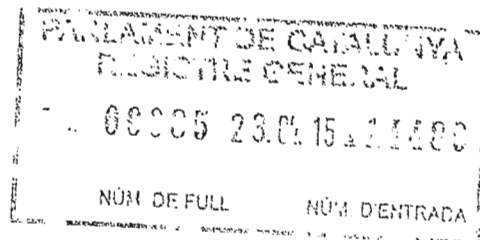
II.- Marc competencial i normatiu

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix en el seu article 7.2 que gaudeixen, com a catalans, dels drets polítics definits per l'Estatut, els espanyols residents a l'estranger que han tingut a Catalunya el darrer veïnatge administratiu, i també llurs descendents que mantenen aquesta ciutadania, si així ho sol·liciten, en la forma que determini la Llei.

Així mateix, l'article 13 de l'Estatut determina que la Generalitat, en els termes que estableixi la Llei, ha de fomentar els vincles socials, econòmics i culturals amb les comunitats catalanes a l'exterior i els ha de prestar l'assistència necessària.

Tal com preveu la memòria preliminar d'aquest avantprojecte de Llei, aprovada per Acord de Govern de 18.11.14 en compliment del que estableix l'Acord de Govern de 19.05.09, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern, l'avantprojecte de Llei de la Catalunya exterior es dicta a l'empara d'aquests preceptes estatutaris, amb la finalitat d'establir el marc de les relacions de la Generalitat amb els catalans a l'exterior i adequar la legislació vigent reguladora de les relacions de la Generalitat amb les comunitats catalanes de l'exterior, adequació que comportarà derogar la vigent Llei 18/1996, de 27 de desembre, de relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior.

A l'empara d'aquests preceptes, d'acord amb la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració i les facultats d'impuls a la projecció exterior de Catalunya, promoció dels seus interessos en aquest àmbit i projecció internacional de les organitzacions de Catalunya, reconegudes als articles 150, 193 i 200 de l'Estatut, l'adopció d'aquesta iniciativa ha de permetre completar el marc legal de les relacions de la Generalitat amb la ciutadania i amb la societat civil en matèria d'acció exterior que ha configurat amb caràcter general la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea.

D'altra banda, la disposició proposada s'insereix en un marc normatiu constituït per diverses normes entre les quals cal citar essencialment la Llei 18/1996, de 27 de desembre, de relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior, modificada per la Llei 25/2002, de 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i llurs descendents; el Decret 268/2003, de 4 de novembre, de desplegament de la Llei 25/2002, de 25 de novembre; la Llei 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya; el Decret 150/2014, de 18 de novembre, dels serveis d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya i, més recentment, la citada Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, i el Decret 71/2014, de 27 de maig, pel qual es crea el Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior i s'estableixen els requisits i el procediment d'inscripció.

En aquest marc normatiu cal citar també el Decret 149/2012, de 20 de novembre, de modificació dels Estatuts i de la denominació del Patronat Catalunya Món, que esdevé Patronat Catalunya Món-Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya (PCM-Diplocat).

Així mateix, la Llei estatal 40/2006, de 14 de desembre, de l'Estatut de la ciutadania espanyola a l'exterior, dictada a l'empara de l'article 149.1.2 de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'emigració, constitueix alhora una disposició vinculada al marc normatiu en el qual s'insereix l'avantprojecte de Llei de la Catalunya Exterior.

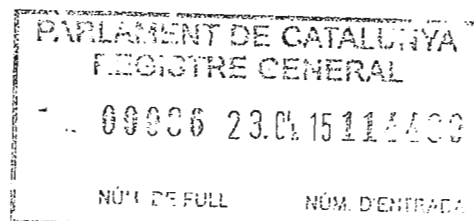
Tal com es recull a la memòria preliminar de l'avantprojecte de Llei, aprovada per Acord de Govern de 18.11.14, mitjançant la present iniciativa legislativa i a l'empara de les competències que corresponen a la Generalitat de Catalunya d'acord amb l'Estatut, es pretén institucionalitzar la regulació de les relacions de la Generalitat amb els catalans de l'exterior, tenint en compte els drets que els confereix la normativa vigent i, en concret, l'estatut esmentat.

III.- Avaluació preliminar

1. En virtut de l'Acord del Govern de 19.05.09, pel qual s'aproven les Directrius sobre contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general, s'estableix que l'Assessoria Jurídica del departament promotor de la iniciativa normativa, prèviament al tràmit d'audiència interdepartamental, ha d'elaborar un informe jurídic amb caràcter preliminar.

En compliment d'aquest Acord, un cop analitzat l'avantprojecte de Llei, juntament amb el seu l'expedient, es fan les consideracions següents:

a) L'avantprojecte de Llei de la Catalunya Exterior objecte d'aquest informe és una iniciativa legislativa del Govern aprovada a l'empara de l'Acord del Govern de 19.05.09, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern, i ha estat elaborada en compliment de l'Acord de Govern de 18.11.14, pel qual s'aprova la seva memòria preliminar.

b) L'expedient de l'avantprojecte de llei que se sotmet a audiència dels departaments de la Generalitat mitjançant el Sistema d'Informació, Gestió i Tramitació dels Documents de Govern (SIGOV), ha estat elaborat per la Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea del Departament de la Presidència, d'acord amb les competències que el Decret 200/2010, de 27 de desembre, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat, atribueix al Departament de la Presidència en l'àmbit de les relacions exteriors i l'actuació de la Generalitat davant les institucions de la Unió Europea, i en exercici de les funcions que li corresponen d'acord amb els Decrets 118/2013, de 26 de febrer, de reestructuració del Departament de la Presidència, i 170/2014, de 23 de desembre, d'estructura de la Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea.

c) D'acord amb el que estableix l'article 36.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, l'expedient de l'avantprojecte de llei és integrat pels documents següents, el contingut dels quals es considera conforme a dret:

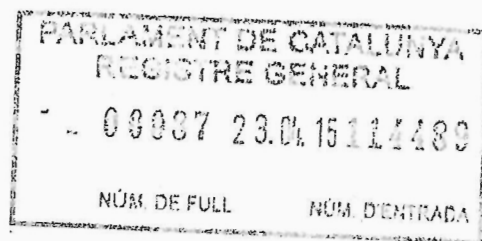
- Memòria general de l'avantprojecte, signada pel secretari d'Afers Exteriors i de la Unió Europea en data 4.02.15, que inclou la justificació de la necessitat i adequació de la norma als fins que es persegueixen; el marc normatiu en què s'insereix; la relació de disposicions afectades per l'avantprojecte de llei i la taula de vigències i derogacions resultants; la competència de la Generalitat sobre la matèria, la relació motivada de les persones i entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència o la procedència de sotmetre l'expedient a informació pública.

- Memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, signada també pel secretari d'Afers Exteriors i de la Unió Europea en la mateixa data, la qual s'incorpora l'anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació, l'anàlisi de les opcions de regulació valorades, amb els corresponents informes d'impacte pressupostari, econòmic i social, normatiu i d'impacte de gènere i la comparació de les opcions de regulació que han estat considerades.

d) Tot i que es considera que la redacció de l'articulat s'ha realitzat tenint en compte el tractament adequat de gènere, i que la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades integra un informe d'impacte de gènere, cal que l'òrgan impulsor valori sotmetre el projecte a l'Institut Català de les Dones per tal que aquest òrgan emeti informe específic d'acord amb el que estableix la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut, tenint en compte la referència expressa que l'articulat de l'avantprojecte conté al principi d'igualtat de gènere, recollit també a l'estatut de la ciutadania espanyola a l'exterior.

e) El contingut de l'avantprojecte s'adequa al marc normatiu i a les directrius de tècnica normativa vigents.

f) L'avantprojecte s'ha de sotmetre al Departament d'Economia i Coneixement a efectes de l'emissió del corresponent informe pressupostari.

g) L'avantprojecte ha de ser informat pel Departament de Governació i Relacions Institucionals, al qual correspon l'exercici de les atribucions pròpies de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit de la seva estructura, i dimensionament, organització, funcionament, i cooperació amb l'Administració local de Catalunya.

h) Pel que fa al tràmit d'audiència, resulta procedent la consideració de la iniciativa per part de les entitats que es detallen a la memòria general, per quant exerceixen la representació i la defensa d'interessos afectats per l'avantprojecte, a banda de sotmetre l'avantprojecte a informació pública, i consta justificada la previsió de realització d'aquest tràmit durant el termini mínim de set dies hàbils que permet l'article 67.4 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

i) Un cop efectuat el tràmit d'audiència i informació pública, i d'acord amb el que estableix l'article 36.3c) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, l'expedient haurà d'integrar una memòria específica en què constin les consultes formulades, les al·legacions presentades, les raons que han dut a estimar-les o desestimar-les i la incidència de les consultes i les al·legacions en la redacció final de l'avantprojecte de llei.

j) Així mateix, es considera adient sotmetre l'avantprojecte a la Comissió de Govern Local; a l'empara del que estableix el Decret 29/2002, de 5 de febrer, pel qual es regula aquest òrgan, per quant d'acord amb la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, els ens locals són actors de l'acció exterior i per tant són administracions públiques afectades per la nova regulació que es proposa.

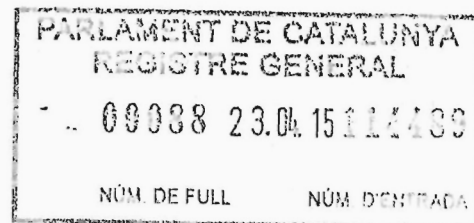
k) D'acord amb el que disposa la Llei 7/2005, de 8 de juny, l'avantprojecte haurà de ser sotmès al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, atesa l'afectació de l'àmbit socioeconòmic, laboral i d'ocupació que comporta d'adopció d'aquesta iniciativa.

l) No resulta preceptiu el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, per quant d'acord amb l'article 9.1a) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, aquest òrgan consulti únicament dictamina sobre els avantprojectes de llei si l'òrgan competent els sotmet a la seva consideració.

m) Segons l'article 8.1b) del Reglament del Consell Tècnic, aprovat per Decret 413/2011, de 13 de desembre, l'avantprojecte s'ha de sotmetre a informe del Consell Tècnic prèviament a la seva aprovació per part del Govern.

2. Quant a l'estructura i anàlisi del text, l'avantprojecte es compon de 23 articles, agrupats en quatre títols, quatre disposicions addicionals, una disposició derogatòria i una disposició final.

El títol I, relatiu a les disposicions generals, estableix respectivament en els articles 1 i 2 l'objecte de la llei i els seus objectius, i integra un article específic relatiu al Dia Internacional de la Catalunya Exterior. Com s'ha esmentat anteriorment, l'establiment del marc de les relacions de la Generalitat, les seves institucions i la societat catalana, amb els catalans residents a l'estranger, així com amb les comunitats catalanes establertes fora del territori de

Catalunya, que l'article 1 formula com a objecte, s'efectua per a la consecució dels objectius que s'estableixen a l'article 2.2.

Tot i que aquests objectius es relacionen previ reconeixement d'un principi general que no és pròpiament un objectiu, segons el qual els ciutadans catalans residents a l'exterior són destinataris de l'obra de govern i les polítiques públiques de la Generalitat, l'estructura d'aquest títol es considera adient des del punt de vista de tècnica normativa per quant es diferencia amb claredat l'objecte de la llei dels objectius que aquesta persegueix.

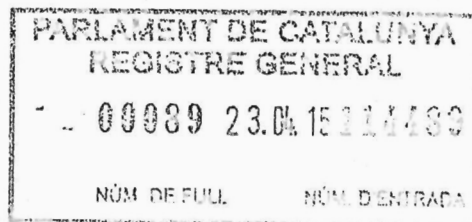
Els títols II, III i IV regulen, respectivament, els catalans de l'exterior, les comunitats catalanes de l'exterior i els òrgans de relació amb les comunitats catalanes de l'exterior.

Pel que fa a la definició del concepte "catalans de l'exterior" continguda a l'article 4, es considera una definició conforme a dret per quant remet a l'article 7.2 de l'Estatut, segons el qual gaudeixen, com a catalans, dels drets polítics que aquest defineix, els espanyols residents a l'estranger que han tingut a Catalunya el darrer veïnatge administratiu i els seus descendents, d'acord amb allò que estableix l'article 7.2 de l'Estatut.

Pel que fa a la regulació del Registre de catalans i catalanes a l'exterior que efectua l'article 5, es considera adient com a instrument d'actualització del cens dels catalans residents a l'exterior previst a la Llei 18/1996, de 27 de desembre, de relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior, i coherent amb el marc normatiu vigent, en la mesura que dóna empara legal al Registre establert mitjançant el Decret 71/2014, de 27 de maig, que crea aquest Registre i determina els requisits i el procediment d'inscripció. Tal com s'estableix a l'article 6.2 del Decret esmentat, la inscripció al Registre té caràcter voluntari, si bé es preveu que pugui constituir un requisit previ per accedir a determinats serveis i prestacions específiques, d'acord amb el que es determini mitjançant disposició normativa.

L'article 6, relatiu als drets i prestacions dels catalans residents a l'exterior, efectua la concreció del reconeixement genèric que es conté a l'article 2.1, establint que el Govern reconeix l'especificitat dels catalans de l'exterior en l'establiment de les polítiques públiques, vetlla per la integració de l'especificitat de la ciutadania exterior de Catalunya en les disposicions normatives, impulsa el desenvolupament de polítiques pròpies adreçades a aquest col·lectiu i vetlla davant totes les administracions per tal que els catalans de l'exterior puguin fer efectius els drets que la normativa vigent reconeix als residents a l'exterior, promovent les accions necessàries per tal que l'exercici d'aquests drets es dugui a terme en les mateixes condicions que són aplicables als catalans residents a Catalunya.

Juntament amb la menció del principi d'equiparació de drets, que la Llei estatal 40/2006, de 14 de desembre reconeix amb caràcter general en favor de tots els ciutadans, amb independència del lloc de residència, en els termes que estableixi la normativa aplicable, alhora que imposa als poders públics l'obligació de promoure les condicions adients per fer reals i efectius els drets que la pròpia llei confereix als residents de l'exterior, aquest article conté una referència al principi d'igualtat de gènere en l'accés als drets i prestacions, principi expressament previst a l'Estatut de la ciutadania espanyola a l'exterior en el títol que regula els drets i prestacions dels ciutadans espanyols de l'exterior.

En matèria d'accés a serveis i tràmits administratius, l'article 7 estableix com a principi general l'exercici de drets i l'accés a tràmits i prestacions de serveis en favor dels catalans de l'exterior mitjançant procediments administratius simplificats basats en el principi de la mínima intervenció possible i adaptats a les seves especials característiques. Alhora, incorpora una referència a la seu electrònica de la Generalitat regulada al Decret 232/2013, de 15 d'octubre, i conté una previsió específica referida a les delegacions del Govern a l'exterior, sobre les quals s'especifica que presten orientació i assessorament per facilitar aquest accés i aquells altres serveis en favor dels catalans de l'exterior que es determinin mitjançant disposició normativa, així com també altres funcions de protecció als catalans residents a l'exterior que se'ls puguin assignar d'acord amb la normativa vigent, el dret i els tractats internacionals.

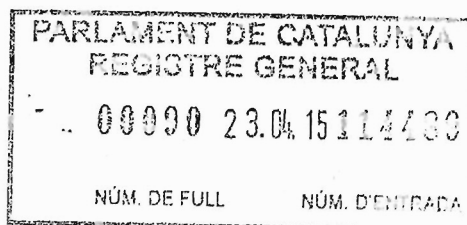
Aquestes previsions es consideren adequades al marc normatiu vigent en matèria de simplificació administrativa, administració electrònica i acció exterior.

En relació als drets dels catalans de l'exterior establerts a l'article 8, la formulació genèrica del reconeixement que conté l'apartat 1 i la remissió que s'efectua a l'Estatut es considera adequada per raons de seguretat jurídica, tenint en compte que el capítol II del títol I de l'Estatut, sobre els drets, deures i principis rectors, regula conjuntament els drets dels ciutadans de Catalunya en l'àmbit polític i de l'Administració.

Així mateix es consideren conforme a dret les previsions contingudes als apartats 2 i 3 d'aquest article en matèria de drets en els àmbits civil, social i lingüístic, i les remissions efectuades al que determina la normativa específica i l'Estatut, respectivament. En aquest sentit, el reconeixement de drets en l'àmbit social que efectua l'apartat 2 d'aquest article, d'acord amb els termes i condicions que determina la normativa específica, es considera adequat al marc normatiu vigent en l'àmbit dels drets socials.

La regulació de la vinculació amb Catalunya dels residents a l'exterior regulada a l'article 11, on es relacionen les diferents mesures d'impuls i suport que assumeix el Govern envers aquest col·lectiu, es considera conforme a dret per quant es tracta d'accions destinades a donar compliment als objectius d'aquesta llei i, alhora, s'insereixen en el marc regulador de les relacions de la Generalitat amb la ciutadania i amb la societat civil en matèria d'acció exterior que preveu la Llei 16/2014, del 4 de desembre. En aquest sentit, dins el marc de la projecció internacional de la ciutadania catalana que es regula a l'article 35 d'aquesta llei, i d'acord amb el principi de transparència en l'actuació dels poders públics que es recull al seu article 3d), el Govern ha de donar suport a les actuacions individuals, col·lectives, associatives i organitzades que siguin impulsades per ciutadans catalans de l'exterior i per altres ciutadans de l'exterior afins a Catalunya que siguin coherents amb els objectius estratègics de l'acció exterior i amb els interessos públics del país.

D'igual forma, el reconeixement dels coneixements i les experiències dels catalans de l'exterior de més edat com a testimonis de la memòria històrica troba empara en l'article 54 de l'Estatut, que determina que la Generalitat ha de vetllar pel coneixement i el manteniment de la memòria històrica de Catalunya com a patrimoni col·lectiu que testimonia la resistència i la lluita pels drets i les llibertats democràtiques, i amb aquesta finalitat ha d'adoptar les iniciatives institucionals necessàries per al seu reconeixement.

Respecte de la planificació del fet migratori, la mobilitat internacional i el retorn a Catalunya, matèries regulades als articles 9, 10 i 12, respectivament, es tracta de previsions programàtiques, organitzatives i de caràcter declaratiu relacionades amb el procés migratori en sí mateix, que es consideren conformes amb la normativa vigent en matèria migratòria i de retorn.

El títol II, dedicat a les comunitats catalanes de l'exterior, es configura com el nou marc legal que substituirà l'establert a la Llei 18/1996, del 27 de desembre, de relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior, tal com es preveu a la disposició derogatòria.

Aquest nou marc legal parteix d'una nova definició de les comunitats catalanes de l'exterior, concepte ampli regulat a l'article 13, que integra les comunitats catalanes de l'exterior, les federacions de comunitats catalanes de l'exterior i les comunitats catalanes virtuals que es creïn amb l'objectiu de permetre la connectivitat i interacció entre els catalans residents a l'exterior així com la seva comunicació i col·laboració amb la Generalitat i siguin reconegudes pel Govern. Aquest article incorpora així mateix en el seu apartat 3 el concepte de membre de les comunitats catalanes de l'exterior, simplificant la regulació establerta a la llei vigent.

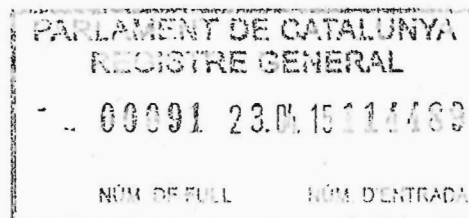
En el marc dels objectius de suport a les comunitats catalanes de l'exterior, que es relacionen a l'article 4, l'article concreta els serveis i les prestacions que el Govern du a terme en suport d'aquestes entitats.

Ambdós preceptes es consideren jurídicament adequats en la mesura que comporten una adequació dels objectius que pretén aconseguir el Govern i de les mesures concretes de suport que reconeix la llei vigent en els seus articles 2 i 9, respectivament, per tal d'adaptar-los a les noves tipologies de comunitats que contempla l'avantprojecte i a les noves circumstàncies en què aquestes entitats duen a terme la seva activitat.

L'article 15 estableix el règim de reconeixement oficial que es preveu que sigui desenvolupat per decret, tal com estableix l'article 40 de la Llei 16/2004, del 4 de desembre. D'altra banda, la inscripció en el Registre de les comunitats catalanes de l'exterior que l'article 19 configura com a base de dades de caràcter administratiu, s'efectua d'acord amb un procediment que no comporta cap càrrega per a les entitats afectades, per quant es preveu que aquest tràmit s'efectuï d'ofici per part de l'òrgan competent per efectuar el reconeixement. Això no obstant, cal tenir en compte que d'acord amb el que s'estableix a l'apartat 3 d'aquest article, correspon a les comunitats reconegudes, d'acord amb el que es determini per decret, l'obligació de comunicar al Registre les modificacions de dades que es produeixin a efectes de l'actualització de les dades inscrites.

Les especificacions relatives a la revocació del reconeixement oficial i a les particularitats aplicables a les federacions de comunitats catalanes de l'exterior i a les comunitats virtuals, previstes en els articles 16, 17 i 18, respectivament, es consideren també conformes a dret.

Quant als òrgans de relació amb les comunitats catalanes de l'exterior que es preveuen al títol IV, l'article 21 regula el Consell de la Catalunya Exterior, en el si del qual s'integra la Comissió de Coordinació i Seguiment de la Catalunya Exterior, tal com preveu l'article 22.

A aquest respecte cal assenyalar que la nova regulació del Consell comporta una simplificació de la regulació vigent i, alhora, permetrà la seva adaptació futura amb més agilitat per quant es preveu que el seu funcionament, organització i composició es determinin per decret. Aquesta simplificació s'ha considerat també en la creació de la Comissió de coordinació i seguiment dins el propi Consell i no com a òrgan independent.

Finalment, el suport a les trobades geogràfiques de comunitats catalanes de l'exterior és objecte de l'article 23, en el que es preveu que el Govern dóna suport, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, a les iniciatives impulsades per les comunitats catalanes de l'exterior, les seves federacions i les comunitats catalanes virtuals de l'exterior, per a l'organització d'esdeveniments de coordinació de caràcter geogràfic destinats a la cerca de sinèrgies per millorar el seu funcionament individual i col·lectiu. Aquest precepte es considera adient com a mesura de suport en la mesura que té per finalitat contribuir al compliment dels objectius de la llei, si bé no crea pròpiament un òrgan de relació amb les comunitats catalanes de l'exterior sinó més aviat es tracta del reconeixement d'un instrument per promoure aquesta relació.

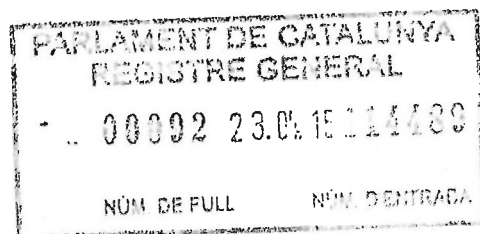
Les disposicions addicionals contenen dues previsions de caràcter pressupostari adreçades al Govern a efectes de poder complir el objectius d'aquesta llei, per a la qual cosa ha d'habilitar anualment una partida específica en els pressupostos de la Generalitat, i en relació a la celebració del Congrés de la Catalunya Exterior, que el Govern pot promoure periòdicament d'acord amb l'article 40 de la Llei 16/2014, del 4 de desembre.

Ambdues disposicions expliciten que les previsions que es contenen s'efectuaran d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i en conseqüència es consideren conformes amb les obligacions que deriven de la legislació vigent en matèria d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

En matèria de coordinació s'ha incorporat una disposició addicional tercera segons la qual per al compliment dels objectius establerts en aquesta llei, el departament competent en matèria d'acció exterior assumeix la coordinació interdepartamental de les accions que es duguin a terme amb caràcter sectorial i promou les col·laboracions que es considerin oportunes amb la resta d'administracions públiques de Catalunya.

Aquesta previsió es considera coherent amb el principi de coordinació que preveu l'article 38 de la Llei 16/2014, del 4 de desembre, segons el qual el Govern, per mitjà del departament o els departaments competents en matèria d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, dirigeix i coordina les activitats de diplomàcia pública que du a terme l'Administració de la Generalitat, per tal de garantir-ne l'adequació i la coherència amb el Pla estratègic d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea.

La disposició addicional quarta conté una previsió segons la qual les mesures de suport foment del Govern adreçades als catalans i les comunitats catalanes de l'exterior que estableix aquesta llei poden ser dutes a terme en col·laboració amb altres entitats que intervenen en el desenvolupament de l'estratègia de la diplomàcia pública del Govern.

Aquesta disposició es considera coherent amb el marc regulador de la diplomàcia pública que estableix la Llei 16/2014 i els principis de coherència, coordinació, transversalitat i eficàcia en el desenvolupament de l'acció exterior que la inspiren segons el seu article 3. D'altra banda, cal tenir en consideració que d'acord amb el que estableix el Decret 149/2012, de 20 de novembre, de modificació dels Estatuts i de la denominació del Patronat Catalunya Món, que esdevé Patronat Catalunya Món-Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya (PCM-DIPLOCAT), aquesta entitat constitueix un instrument concebut per desenvolupar l'estratègia de diplomàcia pública del Govern amb la finalitat de contribuir al coneixement i reconeixement exterior del país i, per tant, la intervenció del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya en l'àmbit del foment i el suport del Govern en favor dels catalans i les comunitats catalanes de l'exterior, previst a l'avantprojecte, resultaria coherent amb aquesta finalitat.

Pel que fa a la previsió de què aquest suport el pugui donar una entitat de caràcter consorcial, com és en l'actualitat el Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya, es considera que la funció de foment hauria de ser inclosa en els estatuts de l'entitat, en la mesura que d'acord amb la regulació continguda als articles 113 i 114 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, els estatuts, com a norma reguladora dels consorcis, han d'establir les seves funcions, les quals han de formar part de l'àmbit de les competències de les entitats consorciades.

A banda de la disposició derogatòria referida a la derogació de la Llei 18/1996, del 27 de desembre, de relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior, l'apartat 2 conté una clàusula derogatòria genèrica segons la qual es deroguen totes les disposicions de rang igual o inferior a aquesta llei en tot el que s'hi oposin o que la contradiguin. Com a disposició final s'incorpora la relativa al desplegament reglamentari, mitjançant la qual es faculden el Govern i, en allò que els correspongui, el consellers competents per raó de la matèria, per fer el desplegament reglamentari de la llei.

Tant la fórmula derogatòria genèrica emprada en l'avantprojecte com la relativa al desplegament reglamentari són equivalents a les contingudes a la Llei 16/2014, del 4 de desembre. Pel que fa a la primera, la seva utilització es considera adient per quant té per finalitat aportar major seguretat jurídica en l'aplicació de la llei. Quant a la segona, aporta una major facilitat per possibilitar el desplegament reglamentari de la llei.

IV.- Conclusió

Per tot el que s'ha exposat s'informa favorablement l'avantprojecte de llei de la Catalunya Exterior.

Isabel Molina Roig
Advocada de la Generalitat

Barcelona, 5 de febrer de 2015